

Bratia a sestry,

dnešný biblický text nás privádza do doby, keď sa stavali pre Boha obetné oltáre. Väčšinou ich stavali na vyvýšených miestach, teda na kopcoch alebo horách. Pravdepodobne za tým bola predstava, že sa tak nachádzajú bližšie k nebu a zároveň k Bohu. Dnešný text uvádza horu Ébal. Táto hora sa nachádza presne v strede zaslúbenej zeme. Izraelci sa po dobytí miest Jericho a Aj dostali do stredu Palestíny a z vďaky obetovali Bohu.

Oveľa neskôr sa obetný kult sústredil výlučne v jeruzalemskom chráme. Keď bol chrám zničený, prestali Izraelci prinášať obeť a začalo sa hovoriť o obetiach pier, čo boli vlastne modlitby. Teda ani súčasní Židia neprinášajú obeť, hoci im to zákon prikazuje, a to z toho dôvodu, že im chýba oltár, ktorý bol zničený spolu s chrámom.

Hoci kresťanstvo nadväzuje na židovstvo, my už obeť neprinášame. Nie kvôli tomu, že by sme nemali oltár. V našich kostoloch skutočne oltár nemáme, ale napr. evanjelici, ktorí sú nám vieroučne veľmi blízki, oltár vo svojich kostol majú. Oltár nie je prekážka. Prečo však kresťania obeť neprinášajú? Len pre upresnenie – jedná sa o obeť zvierat alebo časť úrody. Touto otázkou sa podrobne zaoberá novozákonný List Židom. Tam je presne vysvetlené, prečo už nie je potrebné obeť prinášať.

Jednoducho sa dá na túto otázku odpovedať tak, že je to vďaka Ježišovi. Ježiš sa za nás obetoval. Keďže bol bez hriechu, Jeho obeť je dokonalá, postačujúca a navždy platná. Ježiš zaplatil tú najväčšiu cenu, aby sme my mohli mať záchranu. Obetoval svoj vlastný život, a tým nás zachránil pred konečným dôsledkom našej hriechnosti.

Izraelci prinášali obeť pravidelne podľa zákona. Prinášali ich stále znovu a znovu, pretože nemali trvalý účinok. Tie obeť poukazovali na Ježiša Krista. Boli iba predznamenaním, predobrazom. Toto môže byť pre nás motiváciou čítať a zaoberať sa takými textami, ako je aj ten dnešný. Keď už tie obeť neplatia, prečo si ešte čítať tie mnohé obsiahle a podrobne vypracované predpisy o obetiach?

Pretože aj ony svojim spôsobom ukazujú na Krista. Sú akoby takou nedokonalou ukážkou toho, čo vykonal Kristus. Aj v tých starozákonných predpisoch a zákonoch môžeme vidieť v náznakoch nášho Spasiteľa a možno lepšie porozumieť tomu, čo sa to vlastne stalo, keď zomieral na kríži. Vďaka Ježišovi nie sú potrebné žiadne ďalšie obeť.

Avšak nesmieme si myslieť, že to znamená, že nemáme byť obetaví. Obeť Bohu neprinášame, pretože nemôžeme k spáse nič pridať, ale našou úlohou je nasledovať Krista a napodobňovať Ho. Biblické texty o obetiach nás tiež môžu upozorňovať na našu službu Bohu. Nie je to služba, ktorou by sme splácali Bohu Jeho spasiteľské dielo, ale je to služba, ktorá vychádza z vďačnosti za preukázanú lásku a milosrdenstvo.

Tá služba sa skladá nielen z modlitby, čítania Biblie a návštevy bohoslužieb, ale zahŕňa celý život kresťana. Všetko, čo robíme, máme robiť, ako by sme to robili pre Boha. Všade, kde si nás Boh na tejto zemi postavil, máme vnášať to, čo sme prijali od Boha. Máme žiť podľa Božích princípov a tieto uplatňovať v našich rodinách, školách, zamestnaniach, jedným slovom všade a vždy. Nasledovanie Ježiša Krista je často spojené so sebazaprením a obetovaním sa.

Dnešný text nám prezrádza aj niečo z toho, ako vlastne Biblia vznikala. Premýšľali ste niekedy nad tým, ako sa vlastne kresťania dostali k Biblii? Máme jednu knihu a možno to berieme ako samozrejmosť. Biblia však nespadá z neba. Rovnako ako je bohatý jej obsah, sú bohaté aj dejiny jej vzniku. V dnešnom texte je napísané, že Józua urobil odpis zákona. Viaceré biblické časti sa zachovali tak, že boli viackrát prepísané. Dokonca niektoré jej časti sa najprv tradovali iba ústne a až potom boli napísané. Biblia nevznikla tak, že si niekto sadol a napísal ju. To, že my dnes máme jednu knihu, je veľmi vzácne a obohacujúce. Hoci je vznik Biblie spojený s dlhým procesom, veríme, že vďaka Bohu sa z Biblie nestratí nič, čo potrebujeme počuť.

V dobe Mojžiša mali ešte len Mojžišov zákon a už ten obsahoval požehnanie aj kliatbu. Inými slovami povedané, písalo sa tam aj o tom, čo má človek robiť, aby sa mal dobre a zároveň tam boli výstrahy spojené s trestami. Alebo ešte inak povedané, bolo tam to, čo sa príjemne počúva a čo človek rád prijíma, ale aj to, čo človeka obmedzuje.

Toto dokopy, kliatba aj požehnanie, však pochádzalo od Boha. Rovnako je tomu s celou Bibliou. Nachádzanie tam povzbudzujúce slová, ale aj slová, ktoré nás zahanbujú a usvedčujú. Našou úlohou nie je vyberať si z Biblie to, čo nám pasuje, ale čítať ju ako jeden celok. Dokonca rovnaký text nás môže osloviť rôznymi spôsobmi. Niekedy nás zaujme jeden aspekt inokedy niečo iné. Boh vie, čo potrebujeme počuť!

Komu je adresované Božie slovo? Majú Bibliu čítať iba dospelí? Môže Boh prehovoriť aj k človeku, ktorí číta Bibliu prvýkrát? Na tieto otázky nám dnešný text ponúka odpovede. Počuli sme, že Józua čítal Boží zákon pred celým zhromaždením. Boli tam prítomné aj deti. Pán Ježiš povedal, aby sme nebránili deťom prichádzať k Nemu a na inom mieste uvádza dieťa ako príklad viery. Deťom by sme mali hovoriť o tom, čo sa v Biblii píše, čítať im z Biblie a viesť ich k tomu, aby si samé čítali. Nemusíme sa báť toho, či tomu porozumejú alebo či to pre nich nebude ťažké! Duch Svätý pôsobí to, že človeka Božie slovo oslovuje a zastavuje.

Boží zákon počuli aj cudzinci, ktorí sa k Božiemu ľudu pripojili. Neboli to Izraelci, iba s nimi spoločne putovali. No Božie slovo malo znieť aj k nim. Božie slovo je určené každému! Boh prináša spásu celému svetu. Každý človek môže počuť slová záchrany, ktoré Biblia obsahuje. Boh ponúka záchranu každému. Boh má moc skrze svoje Slovo priviesť k spáse každého človeka. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Žalme 9:

Spievajte Hospodinovi, ktorý sídli na Sione; zvestujte Jeho skutky medzi národmi.

Milosť nášho Pána, Ježiša Krista, láska Božia a účasť Duchu Svätého so všetkými vami. Amen.